

היהודי הנודד

סבי היה מלמד, מורה בחדר מתוקן. נולדו לו שמונה בנים ובנות, וכל הבנים מלבד אבי למדו להיות מורים. כשהבכור יצחק הוכתר כמורה הוא עלה באוניה כדי לעלות לארץ ולהגשים את הציונות. עודו שט ופרצה המלחמה. מלחמת העולם הראשונה. היא פרצה באוקראינה שהייתה שייכת לרוסיה. הכוחות חצו את הגבול בעיירה ממנה אך יצא ולכן לא היה לו לאן לחזור. האוניה הגיעה לפלסטינה ושם התורכים לא נתנו לרדת שהרי בתורכיה היו היהודים מרוסיה נתיני האויב. למי שלא ידע או שכח במלחמת העולם הראשונה נלחמו אנגליה צרפת ורוסיה, באוסטריה תורכיה ופרוסיה (גרמניה). האוניה סבה על עקבותיה וניסתה להוריד את נוסעיה בכל נמל. השלטונות בבולגריה הסכימו וכך ירד שם הדוד יצחק. הוא היה מורה צעיר מוכשר ומקסים. מצא עבודה וקנה את ליבה של בת הגביר (בז'רנו). הוא התחיל כמורה עלה לגדולה והיה למנהל הגימנסיה בפלובדיב העיר השניה בגודלה בבולגריה. נולדו להם שלושה בנים אחד מת והשניים שנותרו הם שבתאי (ביתוש) ואלכסנדר (סנדר).

לא הכל בסיפור הזה היה ורוד, בני משפחת אישתו הדירו אותה מעסקי המשפחה. כי התחתנה עם אשכנזי. במלחמת העולם השניה הם כמעט נשלחו למחנות ריכוז אבל לא, הם ניצלו. האגדה הבולגרית אומרת שהמלך הבולגרי סרב לשלוח את יהודיו.

בסוף המלחמה עלה הדוד יצחק לארץ עם משפחתו. הם הקימו בית צנוע בכפר חיטים וגם שם היה מורה ומנהל בית ספר. אלכס בן דודי בן גילי הלך לפי צו השעה ללמוד בבית ספר חקלאי. בית ספר עם פנימיה. היו אז שניים כדורי ומיקוה (בעצם שלושה אם לוקחים בחשבון את פרדס חנה, אלא שההוא היה לבני האיכרים ואלה להתיישבות העובדת), ואלכסנדר למד במיקוה. משם התגייס לצבא הגיע לקורס טיס והיה מדריך טיס בחדש עליון (כך אמרו עליו תלמידיו). אחרי הצבא התחתן עם חברתו מכפר חיטים והקים משק בניר בנים. זה לא הלך כל-כך והוא מצא עצמו נחלץ לקריאת שרת החוץ. גולדה מאיר להשתתף בהקמת חיל אויר לגאנה, המדינה הראשונה באפריקה שמדרום לסהרה אשר זכתה בעצמאות. הוא הדריך את הכושים בטיס ונהרג בתאונה. באותם ימים הדרכה בחו"ל הייתה מצד אחד יציאה מספרטה (או מהבונקר הלאומי) ומצד שני מעשה חלוצי לאומי ממדרגה ראשונה. זה היה לפני עידן התיירות ההמונית וגם לפני היות המוצ'ילארוס. אנשים אז לא היו נוסעים לחו"ל כך סתם. מצד שני זו הייתה התקופה שבה האימפריות הגדולות (בעיקר אנגליה) החלו להעניק, בטוב או ברע, עצמאות למושבותיהן (כך הן קראו למדינות אותן כבשו ושלטו בהן עשרות או מאות שנים). המדינות שאך יצאו לעצמאות חשקו בסמלי הטכנולוגיה המתקדמת ואלה היו אז חברת אוניות וחברת תעופה והמהדרין חשקו גם בחיל אויר. האימפריות לא כל-כך התלהבו לתת להם את הצעצועים האלה שהרי לדעתן הכושים לא מזמן ירדו מן העצים. מדינת ישראל נחלצה לעזרתן ואלכס את נשמתו נתן. אם עוקבים אחרי מהלך חייו רואים אדם שהיום היה וודאי יוצא ממנו פרופסור (בכל מה שעשה היה מלמד כמו אביו וסבו) אבל אז נחלץ לקריאת שרת החוץ להגשים את מה שהיה נחוץ. בעקבותיו הלכו בני כפר חיטים כפר קטן על

המצוק הצופה אל הכינרת. לימים התברר שלא היה בארץ מקום שהוציא מקרבו טייסים כה רבים ככפר חיטים. סגדר שבא מבחוץ היה יותר חרוץ, אבל האמת שכולנו היינו דור כזה ובכך הלכנו בעקבות הדור שלפנינו דור הפלמ"ח. בשבילנו לא היחיד היה העיקר אלא הכלל ו"את מה שנחוץ לעם ישראל עשה רב ישראל" כפי שהיה אומר אבא.